

boswandeling

- voor Luc en de zijnen -

regen viel des nachts
en de bladeren dampen
een takje kraakt, de bomen
druipen, een heester draagt
een kardinaalsmuts of duizend

mag je van de weelde spreken
het voorrecht van aanwezig zijn
alleen maar op een wandelpad
tijdens het zwijgen van een zondag

geloof me, vertrouw je voeten,
ze voeren je even weg, niet verder
dan een stadsrand, een gordel
neen niet van smaragd maar
van wel honderd bruinen

zonnig is de morgen en een damp
komt van de dode bladeren,
oker gevlekte zwammen glanzen
langs het pad en meer zou je
willen weten over eetbaarheden

al is nu je hart voldaan: weer
ben je door een bos genezen
je kan de dag weer aan, je laat
een takje kraken, je huivert, rilt
behaaglijk van een knisperend blad

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society